

нататък да се считат нежененитъ за богочестиви и капнобати, това противорѣчи на общоприетитъ понятия, защото всички смѣтатъ женитъ за крѣпители на божеския култъ: тѣ именно увеличатъ и мжжетъ по-усилено да почитатъ боговетъ, и да устройватъ празници и молебени; редко се случва, щото мжжъ, който живѣе самичкъ, да се занимава съ такива работи. Чуй пакъ сжщия поетъ, какъ изкарва на сцената мжжъ, който се оплаква отъ голѣмитъ разноски поради жертвоприношенията на женитъ и говори: „мжчатъ настъ боговетъ, а особно жененитъ, защото винаги трѣбва да се устройва нѣкакъвъ празникъ“; послѣ изкарва на сцената и женомразецъ, който се оплаква за сжщото: „и принасяхме жертва петъ пѣти на день; седемъ слугини наоколо ни удряха кимвали, а други високо имъ пригласяха“. И тѣй струва ни се невѣроятнo, че у гетитъ особено нежененитъ се смѣтали богочестиви; но и религиозността особно е била развита у това племе, и че отъ богочестие се въздържали отъ животинска храна, може да се вѣрва; това се вижда и отъ думитъ на Посидония и отъ историята.

5. Разказва се, че единъ гетъ, на име Залмоксисъ, служилъ на Питагора като робъ и научилъ отъ него нѣщо отъ небеснитъ работи; други нѣща пакъ научилъ отъ египтянитъ, до които достигалъ въ скитанията си. Като се върналъ у дома си, билъ високо почитанъ отъ водителитъ и отъ народа, защото имъ прѣдсказвалъ поличбитъ. Най-послѣ убѣдилъ царя да го приеме като другаръ въ управлението, понеже билъ способенъ да оповѣстява волята на боговетъ. И отначало той билъ назначенъ за жрецъ на бога, който най-много се почиталъ у тѣхъ, слѣдъ това и самъ билъ нареченъ богъ. Той се поселилъ въ една пещеря, недостъпна за други, и живѣялъ тамъ, безъ да се сношава често съ външни хора, съ изключение на царя и неговитъ слуги. Царьтъ държалъ съ него, защото виждалъ, че откато почналъ да издава заповѣдитъ си по съвѣта на боговетъ, хората му се покорявали много повече, отколкото по-рано. Тоя обичай траялъ дори до наши дни, тѣй като постоянно се намѣрвалъ нѣкой, който служилъ като съвѣтникъ на царя и се наричалъ у гетитъ богъ (θεός). И планината се считала свещена и така я наричатъ: името ѝ е Когеонъ (Κωγείονον), каквото е и на рѣката, която тече покрай това мѣсто. И когато властувалъ надъ гетитъ Бойребиста, противъ когото божествениятъ Цезарь билъ вече приготвилъ похода си,